1964 సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు (6) 312

ఫడ్డీ

వర్సెస్

మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం

(దయాళ్, రఘుబర్ధిదయతుల్లా, ఎం. J.J)

నిందితుల మొదటి సమాచార నివేదిక-సాక్ష్యాలలో ఆమోదయోగ్యత–ఇండియన్ఎవిడెన్స్ యాక్ట్, 1872 (1872 లో 1)సెక్షన్స్ 21, 25-- కోడ్ ఆఫ్ క్రిమినల్ ప్రొసీజర్, 1898 (1898 యొక్క V),సెక్షన్162.

పిటిషనర్ ఇచ్చిన ఎఫ్ ఐఆర్ లో సవతి కుమారుడి మృతదేహం లభ్యమైంది. నిందితులుగా భావిస్తున్న మరో ముగ్గురిని పోలీసులు అరెస్టు చేయగా, దర్యాప్తు ఫలితంగా నిందితుడిని హత్య కేసులో విచారణకు పంపి మరణశిక్ష విధించారు. హైకోర్టు శిక్షను, శిక్షను ధృవీకరించింది. స్పెషల్ లీవ్ అప్పీలుపై ఎఫ్ఐఆర్ సాక్ష్యాధారాలతో ఆమోదయోగ్యం కాదని, అందువల్ల రికార్డులో తీసుకోరాదని వాదించారు.

వాదనలో బలం లేదు. ఈ రిపోర్టులో నిందితుల వాంగ్మూలం గానీ, దర్యాప్తు సమయంలో పోలీసు అధికారికి ఇచ్చిన వాంగ్మూలం గానీ లేదు. ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 25, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 162 దీని ఆమోదాన్ని అడ్డుకోలేవు. హత్య ఎలా, ఎవరి ద్వారా జరిగింది, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షుల కొన్ని వాంగ్మూలాలు సరైనవేనా కాదా అని కోర్టు నిర్ణయించాల్సిన ప్రశ్నపై ప్రభావం చూపే కొన్ని వాస్తవాలను నిందితులు అంగీకరించారు. సెక్షన్ 21 ప్రకారం నిందితుడికి వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యాధారాలు రుజువు చేయవచ్చు.

దాల్ సింగ్ వర్సెస్ కింగ్ చక్రవర్తి, ఎల్.ఆర్. 44 ఐ.ఎ. 137 ఆమోదం.నిసార్ అలీ వర్సెస్ఉత్తర ప్రదేశ్ రాష్ట్రం. [1957] ఎస్.సి.ఆర్. 657, తోవిబేధించ బడింది.

స్టేట్ వర్సెస్ బాలచంద్ ఎ.ఐ.ఆర్. 1960 రాజ్. 101, స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ వర్సెస్శివ్ సింగ్ ఎ.ఐ.ఆర్. 1962 రాజ్ 3 మరియు అల్లోడియా వర్సెస్ స్టేట్, 1959.ఎల్.జె. 340, రిఫర్ చేయ బడింది.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 210 ఆఫ్ 1963.

1963 క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 83, 1963 క్రిమినల్ రిఫరెన్స్ నెం.4లో మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు (గ్వాలియర్ బెంచ్) 1963 జూలై 27న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్.

పిటిషనర్ తరఫున కె.కె.లూథ్రా.

ఐ. ఎన్. ష్రాఫ్, ప్రతిస్పందకుడి కోసం.

జనవరి 24, 1964. జస్టిస్ రఘుబర్ దయాళ్ తీర్పు - మొరెనాలోని అదనపు సెషన్స్ జడ్జి సెక్షన్ 302 ఐపీసీ కింద తనకు మరణశిక్ష విధిస్తూ మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఫడ్డీ ప్రత్యేక సెలవుపై అప్పీల్ చేశారు.

బుద్ధు వితంతువు అయిన జైబాయి తన భర్త బుద్ధు మరణించిన కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత ఫడ్డితో కలిసి జీవించడం ప్రారంభించింది. ఫడ్డీ మరియు జైబాయి మొదట ఆగ్రాలో నివసించారు, కాని తరువాత మొరేనాకు మారారు. జైబాయికి బుద్ధు ద్వారా గులాబ్ అనే కుమారుడు ఉన్నాడు. గులాబ్ వయస్సు 11 సంవత్సరాలు మరియు టోర్ఖేడా గ్రామంలో తన ఫూపా రామ్జీ ఇంట్లో నివసిస్తున్నాడు. 1961లో సావన్ నుంచి ఆయన అక్కడే నివసిస్తున్నారు. 1963 జనవరి 21న జరా గ్రామంలోని బావిలో గులాబ్ మృతదేహం లభ్యమైంది. ఆ రోజు

సాయంత్రం 5-15 గంటలకు మొరెనాలోని మార్చురీకి చేరుకుంది. పోస్టుమార్టం రిపోర్టులో అది సంఘటనా స్థలం నుంచి మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటకు పంపించినట్లు పేర్కొన్నారు. డాక్టర్ నిగమ్, పరీక్షించినప్పుడు పుర్రెపై గాయాన్ని కనుగొన్నారు' మరియు పోస్ట్ మార్టం పరీక్ష జరిగిన రెండు మూడు రోజుల్లోనే ఆ గాయం కారణంగానే బాలుడు మరణించాడనే అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేశారు. ఊపిరితిత్తులు లేదా పొత్తికడుపు లేదా స్వరపేటిక లేదా మధ్య చెవిలో నీరు కనిపించలేదని ఆయన కోర్టులో పేర్కొన్నారు. దీంతో గులాబ్ నీటమునిగి చనిపోయే అవకాశం లేకపోలేదు.

దర్యాప్తు ఫలితంగా గులాబ్ హత్య కేసులో పిటిషనర్, బన్వారీ అనే వ్యక్తిని విచారణకు పంపారు. దర్యాప్తు తీరు ఆసక్తికరంగా మారింది. 1963 జనవరి 20వ తేదీ రాత్రి 9 గంటల వరకు పోలీసులకు నేరం గురించి ఏమీ తెలియదని, పిటిషనర్ స్వయంగా సరోయిచోలా పోలీస్ స్టేషన్ కు వెళ్లి 1962 జనవరి 20 ఉదయం హడ్వాయిలోని రావిచెట్టు సమీపంలోని బావిలోకి తొంగి చూడగా తన కుమారుడు బావిలో శవమై పడి ఉన్నాడని ఎఫ్ ఐఆర్ లో పేర్కొన్నారు. శవాన్ని తాను చూడటానికి దారితీసిన సంఘటనలను, బాలుడు గులాబ్ ను హత్య చేసిన నేరానికి రామ్లే, భంటా, ఒక సైక్లిస్ట్ కారణమని అతను వివరించాడు. ఈ సమాచారమే పోలీసులను బావి వద్దకు తీసుకెళ్లి శవాన్ని వెలికితీసింది.

జనవరి 26న పోలీసులు రామ్లే, భంటా, శ్యామలుగా గుర్తించిన సైక్లిస్టును అరెస్టు చేశారు. వీరంతా 8 నుంచి 11 రోజుల పాటు లాకప్ లో ఉన్నారు. ఈలోగా జనవరి 26న సూపరింటెండెంట్ ఆఫ్ పోలీస్ ఆదేశాల మేరకు సర్కిల్ ఇన్స్పెక్టర్ నజత్ మహ్మద్ విచారణ చేపట్టారు. సరైచోలా పోలీస్ స్టేషన్ స్టేషన్ ఆఫీసర్ గా ఉన్న రాజేందర్ సింగ్ కు చెందిన ఖాన్. సర్కిల్ ఇన్స్పెక్టర్ జనవరి 27న ఫడ్డీని అరెస్టు చేశారు. అరెస్టయిన ఇతర వ్యక్తులను సకాలంలో విడుదల చేశారు. సర్కిల్ 3ఐ5 ఇన్స్పెక్టర్ను ఇంటికి తీసుకెళ్లి గులాబ్ షార్ట్స్ తీసి సర్కిల్ ఇన్స్పెక్టర్కు అందించాడు. రామ్లే, భంటా అలియాస్ దంత, శ్యామ్లాల్లను ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షులుగా వరుసగా 15, 4, 5గా

విచారించారు. సందర్భానుసార సాక్ష్యాల ఆధారంగానే దోషిగా నిర్ధారిస్తున్నామని, గులాబ్ను బావిలో పడేసి హత్య చేశాడని, తొలుత హత్య చేసి ఆ తర్వాత మృతదేహాన్ని బావిలో పడేశాడని ప్రత్యక్ష ఆధారాలు లేవన్నారు. ట్రయల్ కోర్టు అంగీకరించిన పరిస్థితులు ఇలా ఉన్నాయి.

1. ఘడ్డీ 1962 జనవరి 19 మధ్యాహ్నం సమయంలో రామ్లే ఇంటికి వెళ్లి బాలుడిని తనతో పాటు పంపమని రామ్లేను కోరాడు. ఆ సమయంలో గులాబ్ పొలంలో ఉన్నాడు. భోజనం చేసిన తర్వాత శ్యామ వచ్చి గులాబ్ తల్లి నుంచి రామ్లేకు బాలుడిని ఎవరితోనూ పంపొద్దని సందేశం ఇవ్వడంతో ఘడ్డీ హఠాత్తుగా వెళ్లిపోయాడు. పొలాల్లో ఉన్న గులాబ్ ను ఘడ్డీ బలవంతంగా పట్టుకుని తీసుకెళ్లాడు. నిర్దోషిగా విడుదలైన బన్వారీ అనే వ్యక్తి కూడా ఈ సమయంలో ఘడ్డీ వెంటే ఉన్నాడని చెబుతారు.

2. జనవరి 19 మధ్యాహ్నం ఘడ్డీ తీసుకెళ్లిన తర్వాత గులాబ్ సజీవంగా కనిపించలేదు. జనవరి 21వ తేదీ తెల్లవారు జామున అతని మృతదేహం లభ్యమైంది. తాను, గులాబ్ ఎలా విడిపోయామో ఘడ్డీ సంతృప్తికరమైన వివరణ ఇవ్వలేకపోయారు.

3. గులాబ్ శవం ఉన్న ప్రదేశాన్ని ఘడ్డీకి తెలుసు.

   అతను పోలీసులకు ఇచ్చిన సమాచారంతో వారు శవాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. జనవరి 20వ తేదీ ఉదయం శవం తేలడాన్ని తాను గమనించానని ఆయన చెప్పడం అవాస్తవమని, డాక్టర్ నిగమ్ అభిప్రాయం ప్రకారం రెండు రోజుల తర్వాత శవం పైకి వచ్చి నీటిలో తేలే అవకాశం ఉందన్నారు. మృతదేహం తేలడాన్ని తాము చూడలేకపోయామని, కోణాలను ఉపయోగించి దానిని స్వాధీనం చేసుకోవాల్సి వచ్చిందని రికవరీ సాక్షులు వాంగ్మూలం ఇచ్చారు.

4. గులాబ్ ను హత్య చేసినట్లు జైబాయి, ప్రాసిక్యూషన్ కు మరో ఇద్దరు సాక్షులు జిమిపాల్, సంపత్ లకు నిందితుడు అంగీకరించాడు.

5. స్వాధీనం చేసుకున్న షార్ట్స్ జత ఫడ్డీ తీసుకెళ్లే సమయంలో గులాబ్ ధరించినది.

హైకోర్టు ఒప్పుకోవడం మీదా, పిటిషనర్ దగ్గర నుంచి షార్ట్స్ జత రికవరీపైనా ఆధారపడలేదు, మేం సరిగ్గానే అనుకుంటున్నాం. ఒప్పుకోవడం గురించిన సాక్ష్యాలు అసంబద్ధమైనవి మరియు నమ్మశక్యం కానివి. పిటిషనర్ తీసుకెళ్లిన సమయంలో మృతుడు స్వాధీనం చేసుకున్న షార్ట్స్ జత ధరించాడని భగవాన్ సింగ్, రామ్లే వాంగ్మూలం ఇచ్చారు. భగవాన్ సింగ్ టెస్ట్ ఐడెంటిఫికేషన్ కు వెళ్లలేదు. మృతుడు ఈ జత షార్ట్స్ ధరించడం గురించి నిందితుడిని ప్రశ్నించలేదు (గ్రామం నుండి తీసుకెళ్లే సమయంలో).

గులాబ్ హత్యకు పిటిషనర్ కారణమని నిరూపించడానికి ఇతర పరిస్థితులు సరిపోతాయని హైకోర్టు భావించింది. అందువల్ల శిక్షను, శిక్షను ధృవీకరించింది. పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది మొత్తం సాక్ష్యాధారాలను పరిశీలించి దానిపై వ్యాఖ్యానించారు. సాక్ష్యాధారాలు నమ్మశక్యంగా లేవని, కింది కోర్టులు వాటిని అంగీకరించి ఉండాల్సింది కాదని ఆయన వాదించారు. మేము అతని విమర్శను పరిగణనలోకి తీసుకున్నాము మరియు క్రింది కోర్టులు సాక్ష్యాలను సరిగ్గా ప్రశంసించాయని అభిప్రాయపడుతున్నాము. దీనిపై మళ్లీ చర్చించాల్సిన అవసరం లేదన్నారు.

అని ఇప్పుడు చెప్పుకోవచ్చు. జనవరి 19వ తేదీ మధ్యాహ్నం టోర్ఖేడా గ్రామంలోని రామ్లే ఇంటికి వెళ్లానని, గులాబ్ ను ఆ గ్రామం నుంచి బలవంతంగా తీసుకెళ్లానని, అయితే తాను రిపోర్టు ఇచ్చానని, కోణాన్ని ఉపయోగించి బావి నుంచి మృతదేహాన్ని వెలికితీశానని పిటిషనర్ అంగీకరించారు. అయితే ఉత్తంపూర్ కు చెందిన లల్లా రామ్ అనే వ్యక్తి ట్యూషన్ పై తాను ఫిర్యాదు చేశానని ఆయన పేర్కొన్నారు. తనకు ఎందుకు అలా శిక్షణ ఇచ్చారో ఇలే హాగ్ చెప్పలేదు లేదా అతని ఆరోపణకు మద్దతుగా ఎటువంటి సాక్ష్యాలను అందించలేదు. గులాబ్ ను టోర్ఖేడా గ్రామం నుంచి బలవంతంగా తీసుకెళ్లే స్థాయి వరకు ప్రాసిక్యూషన్ ఆరోపణలను పిటిషనర్ తన నివేదికలో అంగీకరించారు. రామ్లే, భట్టా, మూడో వ్యక్తి శ్యాంలాల్ తనను ప్రాణహానికి గురిచేశారని, గులాబ్

శరీరం నుంచి పైజామా, హాఫ్ ప్యాంట్ తీసి బాలుడిని తమతో పాటు తీసుకెళ్లి హడ్పాయ్లోని రావిచెట్టు సమీపంలోని బావిలో కూర్చున్నారని చెప్పారు. అప్పీలుదారుడు తనని తాను వారి దృష్టికి కనిపించకుండా, సమీపంలో దాచుకున్నాడు. బావిలోకి ఏదో విసిరిన శబ్దం వినిపించింది. ఆ ముగ్గురూ పారిపోయారు, కానీ అతను రాత్రంతా అక్కడే ఉండిపోయాడు, మరుసటి రోజు ఉదయం బావిలోకి తొంగి చూడగా, బావిలో తన కుమారుడి శవాన్ని గమనించాడు, తరువాత మొరేనాకు వెళ్లి జబర్ సింగ్ వకీల్ అనే వ్యక్తిని, ఛోటే సింగ్ అనే వ్యక్తిని సంప్రదించి నివేదిక ఇవ్వమని సలహా ఇచ్చాడు. రామ్లే, భట్టా, సైకిల్ రైడర్ తన కుమారుడు గులాబ్ను బావిలో పడేసి చంపేశారని అతను ఖచ్చితంగా ఆరోపించాడు.

ఈ రిపోర్టు పిటిషనర్ నేరారోపణ వాంగ్మూలం కాదు. ఆ బాలుడిని తానే హంతకుడినని నిరూపించేదేమీ లేదని ఆయన పేర్కొన్నారు. ఇది ఒక బాధిత వ్యక్తి లేదా అతని తరఫున ఎవరైనా హంతకులపై ఫిర్యాదు చేయడం సాధారణ ప్రథమ సమాచార నివేదిక. రామ్లే తదితరుల ప్రవర్తన కారణంగా గులాబ్ నుంచి విడిపోయానని వివరించడానికి వెళ్లిన ఈ నివేదికలో పిటిషనర్ చేసిన వ్యాఖ్యలను సెషన్స్ జడ్జి, హైకోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుని ఆ ప్రకటనలు అవాస్తవమని నిర్ధారణకు వచ్చారు. గులాబ్ ను పిటిషనర్ తనతో తీసుకెళ్లాడని ప్రాసిక్యూషన్ సాక్ష్యాలు చూపించినప్పుడు గులాబ్ అదృశ్యానికి బాధ్యత అప్పీదారుపై పడటం ఒక రకంగా సమంజసమైనది. అంతేగాక, పిటిషనర్ నివేదికలో పేర్కొన్న అంశాలను కూడా ఆయన అదృశ్యంపై వివరణ ఇవ్వలేదు. అయితే, గులాబ్ ను తనతో పాటు తీసుకెళ్లినట్లు వచ్చిన వార్తలను ఆయన ఖండించారు. ఈ కేసుకు సంబంధించిన సాక్ష్యాధారాలు రామ్లే, శ్యామ్లాల్, భగవాన్ సింగ్ల వాంగ్మూలాలను కింది కోర్టులు ఆమోదించాయి.

మృతుడి మృతదేహం ఎక్కడుందో పిటిషనర్ కు తెలుసన్న వాస్తవాన్ని కూడా హైకోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంది, ఎందుకంటే అతను నివేదికలో పేర్కొన్న దాని ఆధారంగానే పోలీసులు జరాహ్ గ్రామంలోని బావి వద్దకు వెళ్లి మృతదేహాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. ఈ విషయం

తనకు ఎలా తెలిసిందో నిందితుడు కోర్టులో వివరణ ఇవ్వలేదు. పిటిషనర్ ప్రవర్తన దృష్ట్యా నివేదికలో ఆయన పేర్కొన్నవి అవాస్తవమని, ముఖ్యంగా అవాస్తవమని తేలింది. గులాబ్ ను రామ్లే తదితరులు బలవంతంగా తన నుంచి లాక్కుని ఉంటే, ఆ వ్యక్తులను అనుసరించడంలో తన సమయాన్ని వృథా చేయకుండా, పిటిషనర్ సాధారణంగా వెళ్లి దాని గురించి ఏదైనా చర్య తీసుకునేవారని నొక్కిచెప్పబడింది. వారిని అనుసరించడానికి ఆసక్తి కలిగి ఉండి, బావిలో ఏదో విసిరిన శబ్దం విని, ఆ వ్యక్తులు పారిపోవడం చూసినా, అతను రాత్రంతా ఆ ప్రదేశంలో దాక్కోవడానికి కారణం లేకపోలేదు. ఈ వ్యక్తులు గులాబ్ తో అల్లరి ఆడారని అతను అనుమానించినందున అతను గమనించిన విషయాలను ప్రజలకు తెలియజేయాలి. జనవరి ఉదయం బావిలో మృతదేహం తేలడాన్ని తాను గమనించానని పిటిషనర్ చేసిన ప్రకటనలోని కరెక్టును కూడా హైకోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంది.

20. ఎఫ్ఐఆర్ సాక్ష్యాధారాల్లో ఆమోదయోగ్యం కాదని, అందువల్ల దాన్ని రికార్డులో తీసుకోరాదని పిటిషనర్ వాదించారు. దీనికి మద్దతుగా, నిసార్ అలీ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ యుపిగా నివేదించబడిన కేసుపై ఆధారపడి ఉంది. ([1957] ఎస్.సి.ఆర్. 657.). మేము ఈ వాదనను పరిగణనలోకి తీసుకున్నాము మరియు దానిలో ఎటువంటి బలాన్ని చూడలేదు.

ఈ నివేదిక పిటిషనర్ యొక్క ఒప్పుకోలు కాదు. ఇది దర్యాప్తు సమయంలో పోలీసు అధికారికి చేసిన ప్రకటన కాదు.ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 25 , క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 162 దీని ఆమోదయోగ్యతను అడ్డుకోలేవు. గులాబ్ హత్య ఎలా, ఎవరి ద్వారా జరిగింది, లేదా ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షుల కొన్ని వాంగ్మూలాలు సరైనవేనా కాదా అనే ప్రశ్నతో సంబంధం ఉన్న కొన్ని వాస్తవాలను నిందితులు అంగీకరించడం ఈ నివేదిక. చట్టంలోని సెక్షన్ 21 కింద సాక్ష్యాధారాలతో అడ్మిషన్లు అనుమతించబడతాయి. సెక్షన్ 17 ఒక ప్రకటన, మౌఖిక లేదా డాక్యుమెంటరీ అని నిర్వచిస్తుంది, ఇది ఏదైనా సమస్య లేదా సంబంధిత వాస్తవానికి

సంబంధించిన ఏదైనా నిర్ధారణను సూచిస్తుంది, మరియు ఈ చట్టంలో పేర్కొన్న పరిస్థితులలో ఎవరైనా చేస్తారు. సెక్షన్ 21 అడ్మిషన్లు సంబంధితమైనవని మరియు వాటిని తయారు చేసే వ్యక్తికి వ్యతిరేకంగా రుజువు చేయబడతాయని అందిస్తుంది. ఎస్.21లో పేర్కొన్న మినహాయింపుల దృష్ట్యా నిందితుడు తన సొంత అడ్మిషన్లను రుజువు చేసుకోగల పరిస్థితులను ఉదాహరణలు (సి), (డి) మరియు (ఇ) ఎస్.21 వరకు ఉన్నాయి, వాటిని తయారు చేసే వ్యక్తి అడ్మిషన్లను రుజువు చేయలేడు అనే నిబంధనకు సెక్షన్ 21 లో పేర్కొన్న మినహాయింపుల దృష్ట్యా అవి తనకు అనుకూలంగా ఉంటాయి. అందువల్ల నిందితుడికి వ్యతిరేకంగా అతని అంగీకారం రుజువవుతుందని స్పష్టమవుతోంది.

దాల్ సింగ్ వర్సెస్ కింగ్ చక్రవర్తి (ఎల్. ఆర్. 44 1. ఎ. 137.) కేసులో చాలా కాలం క్రితం జరిగిన ప్రివీ కౌన్సిల్ ఇలాంటి పరిస్థితులలో సాక్ష్యాధారాలతో ఆమోదయోగ్యమైనది. ఆ సందర్భంలో పేజి 142లో ఇలా చెప్పబడింది:

విచారణలో దాల్ సింగ్ వాంగ్మూలం ఇచ్చేటప్పుడు చెప్పిన కథను, తాను సంతకం చేసిన డాక్యుమెంట్ లో పోలీసులకు ఇచ్చిన రిపోర్టులో చెప్పిన విషయాలతో పోల్చడం చాలా ముఖ్యం. నివేదిక స్పష్టంగా ఆమోదయోగ్యంగా ఉంది. అది ఏ రకంగానూ ఒప్పుకోవడం కాదు. హర్దువా నుంచి జబ్బుల్ పూర్ వెళ్తుండగా దాల్ సింగ్ పై జరిగిన దాడికి సంబంధించి మోహన్, ఝున్నిలపై పెట్టిన సమాచారం లేదా అభియోగం స్వభావంలో ఇది ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. అందుకని ఆ ప్రకటన అతనికి వ్యతిరేకంగా సరైన సాక్ష్యం ....

ఈ ప్రకటన అనేక చోట్ల దాల్ సింగ్ తరువాత కోర్టులో చెప్పినదానికి పూర్తి విరుద్ధంగా ఉందని గమనించవచ్చు. సెషన్స్ జడ్జి ఈ డాక్యుమెంట్ తన వాదనను కించపరిచేలా ఉందని భావించారు. ప్రాసిక్యూషన్ కోసం చెప్పిన కథ, దాల్ సింగ్ కోసం చెప్పిన కథల్లో ఏదో ఒకటి ఆయనే నిర్ణయించుకోవాల్సి వచ్చింది.

ఆ కేసులోని వాస్తవాలకు, ఈ కేసుకు సంబంధించిన వాస్తవాలకు కొన్ని విషయాల్లో వ్యత్యాసం ఉందని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. అటువంటి వ్యత్యాసం ఏదైనా ఉంటే, నివేదిక యొక్క ఆమోదయోగ్యత ప్రశ్నతో ఎటువంటి సంబంధం లేదు. ఆ రిపోర్టు ఒప్పుకోవడం కానందున, కోర్టు ముందు కేసును తేల్చడానికి ఇది ఉపయోగపడింది కాబట్టి ఆ నివేదిక ఆమోదయోగ్యంగా ఉంది.

నిసార్ అలీ కేసులో కోర్టు తరఫున మాట్లాడిన కపూర్ జె వాస్తవాలను వివరించిన అనంతరం ఇలా అన్నారు.

సహ నిందితుడైన వ్యక్తి ఈ నివేదిక చేసినందున ఈ నివేదిక ఆమోదయోగ్యతపై అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు. ఫస్ట్ ఇన్ఫర్మేషన్ రిపోర్టు అనేది ఒక ప్రామాణిక సాక్ష్యం కాదు మరియు సాక్ష్య చట్టం సెక్షన్ 157 కింద నిర్మాత యొక్క ప్రకటనను ధృవీకరించడానికి లేదా ఆ చట్టంలోనిసెక్షన్ 145ప్రకారం దానికి విరుద్ధంగా ఉండటానికి మాత్రమే ఉపయోగించబడుతుంది. విచారణలో నిర్మాత స్వయంగా నిందితుడైతే, ఇతర సాక్షులను ధృవీకరించడానికి లేదా విభేదించడానికి దానిని సాక్ష్యంగా ఉపయోగించకూడదు. కాబట్టి ఈ కేసులో అది సాక్ష్యం కాదు' అని పేర్కొన్నారు.

ఈ పరిశీలనల ఆధారంగానే పిటిషనర్ తన నివేదిక సాక్ష్యాధారాలతో ఆమోదయోగ్యం కాదని వాదించారు. 'విచారణలో నిర్మాత తానే నిందితుడిగా మారితే దాన్ని సాక్ష్యంగా ఉపయోగించలేం' అనే పదం పిటిషనర్ వాదనకు మద్దతు ఇస్తుంది. కానీ ఆ పరిశీలన చేసిన సందర్భంలో, ఆ కేసు రికార్డుల నుంచి మేము ధృవీకరించిన పరిస్థితులలో, నిర్దోషిగా విడుదలైన సహ నిందితులు దాఖలు చేసిన మొదటి సమాచార నివేదికను సెషన్స్ జడ్జి ఖచ్చితంగా నిర్ధారించారని, హైకోర్టు దాని గురించి దానిలో ప్రస్తావించలేదని మనకు అనిపిస్తుంది. తీర్పు, ఈ పరిశీలన నిజంగా ఒక మొదటి సమాచార నివేదికను సూచిస్తుంది, ఇది దాని సృష్టికర్త యొక్క ఒప్పుకోలు స్వభావంలో ఉంటుంది. వాస్తవానికి, నేరారోపణ మొదటి సమాచార నివేదికను అతను నిందితుడిగా

ఉన్నప్పుడు అతనిపై ఉపయోగించలేము మరియు తప్పనిసరిగా సహ-నిందితుడికి వ్యతిరేకంగా ఉపయోగించలేము. అంతేకాకుండా, పైన ఉదహరించిన పరిశీలనలోని చివరి వాక్యం ముఖ్యమైనది మరియు సహ నిందితుడైన ఖుద్రతుల్లా దాఖలు చేసిన మొదటి నివేదిక నిసార్ అలీకి వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యం కాదని కోర్టు ఉద్దేశాన్ని సూచిస్తుంది. నేరారోపణ కాని ఫస్ట్ ఇన్ఫర్మేషన్ రిపోర్టును ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 21 కింద అడ్మిషన్ గా గానీ, ఆ చట్టంలోని మరే ఇతర నిబంధన కింద సంబంధిత స్టేట్ మెంట్ గా గానీ ఉపయోగించరాదని ఈ కోర్టు ఆ కేసులో నిర్ణయించలేదు. ఈ పరిశీలనను రాజస్థాన్ హైకోర్టు వి.బల్ చంద్ (క్రీ.శ. 1960 రాజ్ 101), ([1957]ఎస్.సి.ఆర్.657)లో రాజస్థాన్ వర్సెస్ శివ్ సింగ్ , అల్లాదియా వర్సెస్ స్టేట్ కేసులో అలహాబాద్ హైకోర్టు ఈ విధంగా అర్థం చేసుకున్నాయి.

అందువల్ల పిటిషనర్ దాఖలు చేసిన మొదటి సమాచార నివేదిక ఆమోదయోగ్యతపై అభ్యంతరాలు సరైనవి కావని, కింది కోర్టులు దానిని సాక్ష్యంగా సరిగ్గా అంగీకరించాయని మరియు దానిని సక్రమంగా ఉపయోగించుకున్నాయని మేము భావిస్తున్నాము.

గులాబ్ ను పిటిషనర్ హత్య చేశాడని నిర్ధారణకు రావడానికి హైకోర్టు విధించిన పరిస్థితులే సరిపోతాయని, మృతుడు సజీవంగా కనిపించాడని, మృతదేహం ఎక్కడుందో తెలుసునని, తాను దాఖలు చేసిన నివేదికలో తనకు తెలిసిందని అసత్య వివరణ ఇచ్చాడని, మృతుడి నుంచి ఎలా విడిపోయాడో కోర్టులో వివరణ ఇవ్వలేదన్నారు.

అందువల్ల అప్పీలును కొట్టివేస్తున్నాం.

అప్పీల్ కొట్టివేత..